

Kaşığı

Ömer Seyfettin

Kaşığı

Ahırın avluya açılan penceresinin demir parmaklıkları arasından bakıyordum. Babam yeni bir kır at almıştı. Tüyleri o kadar parlaktı ki, güneşte gümüş gibi yanıyordu.

Bizim Dadaruh, sabahları onu çıkarır, gezdirir, sonra kaşığıldır. Bu kaşığı, parlak, ince dişli, sapı boyalı bir demir parçasıydı. Onu ne kadar severdim!

(Bu, eserden bir bölümdür. Tam metin gönüllüler tarafından hazırlanmaktadır.)